

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 395-ҳадис

* إِيَّاكُمْ وَالْغَيْبَةَ، فَإِنَّ الْغَيْبَةَ أَشَدُّ مِنَ الزِّنَا، إِنَّ الرَّجُلَ قَدْ يَزِّنِي وَيَتُوْبُ، فَيَتُوْبُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّ صَاحِبَ
الْغَيْبَةِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ حَتَّى يَغْفِرَ لَهُ صَاحِبُهُ.

(رواه أبو الشيخ عن جابر)

Фийбатдан четланинглар, чунки ғийбат зинодан ҳам қаттикроқдир. Албатта, киши зино қилиб қўйиб, тавба қилса, Аллоҳ унинг тавбасини қабул этади. Фийбат қилган кишини эса то ғийбат қилинган киши кечирмагунча Аллоҳ ҳам уни кечирмайди.

Жобир (розияллоҳу анҳу)дан. Абу Шайх ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

